

li strigă să fugă, toți o luară d'a fuga, strigând unul altuia în gura mare: *Torna, Torna!* 1) Aceea și întâmplare se află scrisă și de *Teofilact Simocata* (bizantinul) în istoria sa, cartea II. Cap. 15, cu deosebirea, că el scrie: *Retorna.* 2) Acéastă întâmplare fu după *Anastasiu bibliotecarul* în anul 579. d. Chr. — El însă dice: *torna, torna frater!* în loc de *fratre.* 3)

Secundul din seculul al X, relatat de *Constantin Porfirogenitul*, în cartea sa de administrarea imperiului Cap. 32, unde scriind despre originea Serbilor dice, că *serbli* în

1) Edit. Bonn. tom. I. pag. 397; seq. Paris p. 218. Venet. p. 173. —

«Ενός γάρ ξώου τὸν φόρτον διασρέψαντος, ἐταῖρος τοῦ δεσπότη τοῦ ξώου προσφωνεῖ τὸν φόρτον ἀνορθώσας τῇ πατρῴᾳ φωνῇ, τὸρνα, τὸρνα φράτρε, καὶ etc...

2) Edit. Bonn. p. 99. Paris p. 52. Venet. p. 170.

«Παλινοξεῖν τε ἐβόα πᾶς γεγονώς διαπρύσιον, ἐπιχωρίῳ τε γλώττῃ εἰς τουπίσω τραπέσθαι ἄλλος ἄλλω προσέταττε, ρετόρνα, μετὰ μερίζου ταραχῶ φθεγγόμενοι.»

3) Edit. Bonn. p. 117, seq. traduce cuvintele lui Teofan ast-fel: «Uno quippe animante onus subvertente, quidam domino animantis acclamat onus erigere, *patria voce* dicens: *Torna, torna frater*, et dominus quidem mulae vocem minime sentiebat: sed populi hoc audito hostes iminere sibi existimantes in fugam conversi sunt, *Torna, Torna* maximis vocibus exclamantes.» —